

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a est nostre liberatio[n]is necessitas miserabilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de adiuē. om̄i in cariē

gnitudinē expauēto. Si attēdo ppter qd
veneris amplector, sed possum latitudinez
charpatis. Venit siqdē fil⁹ dei/ venit ad
hoies/ venit ppter hoies. Hec sile. **S**i
cūda est pſideratio compatiua. Ubi glide
randū ē qd⁹ fecit de⁹ p natura humana qd⁹ p
natura angelica. qd sic d⁹ Heb. qd. **A**lus qd
angelos apphendit s; semē abzae. Imo ge
neralit plus fecit p solo hoie qd p toto mū
māna natura qd angelica. Dicēū qd id ra
tionabil facū ēē ondūt doctozes trib⁹
picipis rōmib. **P**ria rō sumis ex parte
naturali dictionis qd libez hois arbitriuz
ut. Liber p arbitrium angeli eti an ele
ctionē se hz mutabilis/ post electionē tñ se
hz imutabilis. ut tener brug⁹ bo. Nā eti
possit eligeret nō eligerentī qd illō sit si
us bonū siue malū non pōt illud detestari
postq̄ elegerit. Ydo nō pōt penitēre. et sic
eius culpa deleri nō pōt. Nunq̄ em deleri
pōt actualis culpa siue pnia. **S**cđa rō
sumis ex pte criminal offensōis. s. ex diti
hois fuit in appetitu scie dei/ petim pōt an
geli in appetitu oportet. nō aut ē ita cō
cabilis de⁹ dīpotēta sic dei scia. **S**cđo qn
tū ad circūstantiā qd in adā fuit aliq igno
rantiā qd petim qd erat mortale credidit ēē
veniale p̄m Aug. habuit ppositū penitē
di et perendi vñia de illo; angelis pōt non.
Tertia quantū ad occasionē peccandi: qd
angel⁹ p se peccauit: homo vero alio lug⁹
gerente. **T**ertia rō sumis ex pte diuinē
miserationis. cui nō erat cōdecēs nihil be
atificari de humana natura ad h̄titudinē or
dinata. Hātū est qd ex liberalissima dei mi
sericordia hoī lapso rōs petepdi yeniam d⁹
pctō et agendi pniām. **E**nī credēdū ē qd p
expulsionē paradiiso adā p̄t nr conserit
se ad lamenta pniē et chīm ventur sumis
deuetio ne electouit quē incarnatiō deo re
uelante cognouit. ut postea magis appare
bit. **T**ertia est pſideratio iſtructiua vbi
pſiderandū quō ex duab pdictis pſidera
tionib instruiuntur recognoscere dei miser
icordia et bonitatē. Et h̄ marit triplicē.
Priamo p totale reuerentie exhibitionē.
Si em̄ deus ita honouſcauit et sublima-

uit naturā humāna: vide qd tu tenet hō re
uereri diuinā maiestatē. Dicit itaq̄ Ber.
in qdā ser. Si modū yemēdi cogito: exal
tationē agnoscō hūane conditionis. **H**ec
Ber. Quia līgit deus et sua et seipm̄ de⁹
adoret et reuereat diuinam maiestatē. s. ex
substanciā spūali. i. ania et corporali. i. cor
porē: spali. i. diuitijs. **S**cđo p seruens
te amoris affectionē. Si em̄ ita nos dileq
uit de⁹: videte quantū tenemur cu diligē
re. j. Jo. iiiij. Diligamus deū qm̄ ip̄o prior
dilexit nos. De hoc amplius infra. **L**ero
vio p cotinua grāz actionē. Ut at clari
do aduentu in carnē pſidera tria excellē
tissima bñficia tibi exinde puenientia. Pri
mo considera bñficiū donationis p̄p̄
sone. **E**sa. ix. Filius datus ē nobis. **S**cđo
pſidera beneficium adoptiōis diuinē grē.
Balūj. **D**icit deus filiū suū tē. ut ado
priōne filiō recipere. Tertio confide
ra bñficiū pmissionis eterne glorie. qd
donauit ut per hec efficiamini diuine con
sortes nature.

Scđa causa aduentus do
mini est nře miserie necitas. Circa qua
tria sum declaranda. vñc
Necessitatis hūc cōditio.
Causalitatis hūc determinatio.
Et miseriaz explicatio

Primo igif est declaranda necessitatē hūc
tius conditio. **S**ic exim declarat Tho. in
ij. parte. q. j. ar. ii. Non erat simplē et abso
lute necessariū deū incarnari p nostra libe
ritate a miseria quia h̄ alter poterat de
us facere per suā omnipotētē virtutē: h̄
dicī pōt illud fuisse necessariū ad cōueniē
tūs id faciendū. Augustinus. xij. de tri.
Ostendēn̄ non alii modū possibile deo
defuisse cuius potestati om̄ia equalis sub
iacent sed sanande nostre miserie conueni
entiorēm alium modū non fuisse. **S**e
cundo est declaranda hūnis causalitatēs de
terminatio. vbi considerandum est an sola
hominis liberatio a miseria fuit ex parte
iusta ratio siue causa propter quam yemēti
lūs dei. sic qd si hō nō peccasset fil⁹ dei in

De venienti causalitate. Fo. VII

carnat nō fuisset. Ubi notandū q̄ circa h̄ sunt tres modi dicendi. **P**rim⁹ est susti nibilis sine potabilis. vñz q̄ si bō n̄ pec̄ casseret fili⁹ dei carnē mortale non assum⁹ p̄sisset: tñ assump⁹set carnē: sed in ea mor tuis nō fuisset. Et hoc q̄ firmari solet tripli rōne. **P**rima sumis ex yniuersi p̄fessione. qz s. incarnatio dat cōplementū vñi uerso. qz vñz p̄ eam vltia creaturarū. s. bō coniungit p̄mo p̄ncipio. **S**ecunda est ex huā manae nature capacitate. **H**ymoi eis capa citas nō est ampliata q̄ p̄t̄m: sed post pec catū iuēra est capax rati boni vt deo vñi ref̄ in ynitate glōne. q̄ multo magis ante p̄t̄m capax erat illi⁹ boni. sed de⁹ qui infi nito amore diligit ea que sunt: nulli denegat bonum illud cur⁹ e capax. **T**ertia rōsumis ex humane nature dignitate que nō est p̄ peccatum augmētata. **M**axima autē eius dignitas est in hoc q̄ a glōna diuina assumpta est. Ideo dicitur multi q̄ eti⁹ huā manae natura nō fuisset lapsa: nihilomin⁹ dei fil⁹ fuisset incarnat⁹ & venisset non vt redemptor: sed vt glificator. **S**ecundus est modus p̄babilis oīno p̄cedenti cōtra riū. vñz q̄ si homo non peccasset: nūcq̄ dei filius incarnat⁹ fuisset. Nec valer quoq̄ dictū est in p̄cedēt̄ op̄inione ppter yniuer⁹ si p̄fectionē. quis deus nō concludit intra p̄fectionem yniuersi. **E**nde dicit phus. xij metaph. q̄ deus sup omnē yniuersi ordi nem ponendus est. **T**ertiū est modus laudabilis. cōp̄ vñz qui dicit filium dei in carnatū & natū vt hoīem pditum redime ret. neq̄ curat inuestigare ea q̄ evenire potuerint si homo non peccasset: cū deus n̄ bil sup hoc reuelauerit: quod tñ mere contingēt fuisset in eius voluntate que nob̄ oīno ignota est nī p̄ quanto reuelat. **A**būt̄ ut igit̄ isti & laudabiliter omnē curiosam inuestigationē. et gr̄as agunt deo q̄ tābez nigne voluit succurrere homi pdito. **D**icit nāc Aug. li. de ver. dñi. **E**nīc filius homis queret saluū facere qd̄ pierat. Si bō nō peccasset: fil⁹ dei nō veniss̄. Et idē sup Joan. Nulla fuit causa venienti ch̄o dñi n̄ si p̄t̄ores saluos facere. Tolle mōbos: tolle vulnera: & nulla est cā medicina. Et Paulus. j. Tim. j. **C**his Iesus venit in hūi mundū p̄t̄ores saluos facere. Ista nobis cordi esse debet: qz dānato huma no genere ppter p̄t̄m: voluit filius dei in carnari vt ip̄m redimeret. **O**mēsa amplitudo diuine charact̄. **O**p̄funda boas summi dei. Peccauim⁹ nos oēs & cedim⁹ in lapituitate inferni. et ipse vt nos redimeret misit nō angelū: nō archangeli: lumen: nō deniq̄ alia creaturā: sed vñigenitū filium suū. Audile terra: inelligat celum: imo audiant oēs nouū iocundū: nouū felicissimū: nouū amorosissimū. **J**oā. iii. Sic de⁹ dilexit nūndū vt filium suū vñigenitū daret: yr̄bis q̄ credit in ip̄m nō p̄ceat sed habeat vñtā eternā. **O**d Greg. p̄siderans cum admiratōe catabat. **O**inemtrabilis dilectio charitatis: vt seruū redimeres filiuū tradidisti. **Q**uid suau⁹: qd̄ dulc⁹ aūt̄ diri pōt̄. **O**igit̄ p̄t̄ores ingratia diligite ch̄m q̄s ip̄e iam redemit: que & p̄t̄s anq̄ illos redemptū expectat̄ toto corū de dilexerūt. **T**ertio declarāda est miseria explicatio. **E**b̄ declarande sunt se p̄t̄ miserie: qbus subiectū est genus huānū p̄ p̄t̄m: a qb̄ n̄ s liberat dñi iesu adh̄uent⁹: et q̄ q̄s p̄t̄ eccl̄ia aduentū dñi se p̄ties dicens **G**em: in septē illis antiphōnis solemib⁹ que incipiunt per **O**.

Prima est miseria infatuacionis. **E**ccl̄ dicit eis homo q̄ peccatum de sapientia in insipientia. **D**ñs. Homo cū in horrore esset nō intellexit: compat̄ est sumens insipientibus & p̄t̄. **P**ater aut̄ q̄nta fuerit infatuatio generis huānū ad ductū ch̄ei q̄n ferat omnes ad idolatriā declinabāt. **L**atra hāc miseria venit ch̄is vt doctor. Ideo q̄ eam p̄t̄ eccl̄ia aduentū dñi: vt. s. liberet genus humānū ab hāc miseria & doceat viā p̄t̄ dentie di. **O** sapia que ex ore altissimi p̄dij̄ tē. venit ad docendū nos viām prudētie. **H**āc docuit ch̄is **D**at. x. **O**tore p̄t̄dētes sicut serpētes tē. **S**ecunda ē miseria seruīs conditionis. Per p̄t̄m enī factū est hō seru⁹ dñi boli. y. **D**ot. y. A quo quis supatus est: ei⁹ seru⁹ est. **L**atra hāc miseria venit dñs vt redēptor: p̄e vt res dēp̄r. q̄ de p̄prio & p̄ seipm p̄t̄ soluit. **I**. **L**oz. j. Nō corrupibilis auro & ar. redēpti estis: sed p̄t̄o sanguine agni incoram̄nati. **I**. **L**oz. vj. Empti estis p̄t̄o maḡ tē. **L**ontra hāc miseria petit eccl̄ia aduentū dñi dicens. **O** adonai & dux dom⁹ isti tē.

Termino de aduētu Dni in carnē

Tertia est miseria hostilis impugnatio
nis. Quia enim hō p̄ p̄ se subiectis diabo-
lo: ideo prō tem accipit diabolus impug-
nati hominem spūal p̄ veratioes: et aliqui etiā
corfali p̄ veratioes. Per p̄t̄m etiā incur-
rit hō rebellione carnis ad spūm. Gal. v.
Laro p̄cūlūt̄ aduersus spūm. An aduen-
it aut̄ dñi acrio: es erat ēpugnatioes: q̄a n̄
tot neq̄ tāta erat remedia ad resistendū.
Cōtra hanc miseriā venit ch̄s ut defen-
so. Ps. Dñs p̄t̄or vīte mēc. Usq̄ ch̄s
Ioh. xii. dicebat. Nūc p̄nceps sāndi hūp̄
ēcief foras. i. diabolus q̄ an ch̄s aduētu
regnabat sup̄ gen̄ būanū. Nūc aut̄ hēm̄
mūlt̄ remedia defensiva ab ēpugnatioe di-
abolica. s. ecclastica sacramēta: lignū cru-
cis: nome iefu. de q̄ Ps. Sc̄m̄ et ternib⁹le
nomē ei⁹. L̄m. q̄. Confortare filii grā
q̄ est in ch̄o iefu: labořa siest bon⁹ milieq̄
ch̄s. Nō cim coronabif̄ nisi q̄ legitime cer-
t̄aperit. Contra hāc miseriā catat ecclēsia
O radix iesse r̄c. veni ad liberādū nos r̄c.
Quartā est miseriā tenebrose detētois.
Per p̄t̄m em̄ detentus erat gen̄ būanū
in carcere tenebroso iſerit: oes etiā q̄ntū/
etiq̄ iusti. Ps. Posuerūt me in lacu infer-
ri in tenebrosis et in umbra morti. Deri-
nebanit etiā hoies viatores i vinculis peti-
mortalis: q̄b̄ bñ dici p̄t̄ ymbra morti. q̄
v̄ Proverb. viij. Uia īm̄p̄o p̄ tenebrosa ne-
sciat ubi corrūt. Et Proverb. v. Funib⁹
p̄t̄o p̄ suor̄ vnuſhsp̄ constringit. Cōtra
hāc miseriā venit ch̄s ut eductor et libera-
tor. Sach. ix. Lu q̄ in sanguine testamenti
tui emiſſisti vincos de lacu. Contra hanc
miseriā cantat ecclēsia illa ayp̄phō. O clau-
uis dauid r̄c. veni et educ vincitū de domo
carceris r̄c. **Q**uinta ē miseriā exēcatōis
Et hec offert a p̄ma: q̄ p̄ma ēt p̄p̄atio
nem sapie: hec aut̄ p̄ obscuratioē seu cali-
gatiōne naturali intelligēt̄. Ro. j. Obscu-
ragū est inq̄piēs cor eoꝝ. Per p̄t̄m q̄p̄ ex-
ēcatū erat gen̄ būanū. Q̄ em̄ a lūna lū-
ce recessit p̄cādo: ideo cēcū factū est in te-
nebris p̄t̄o et ambulas. Soph. j. Ambu-
labūt ut ceci q̄ dño peccauerūt. Exēcatū
etiā valde erat gen̄ būanū amore frenoꝝ.
Uia iudei q̄ inf̄ oes maḡ lucere debebat
in cognitioē hitat̄ p̄ter legē sibi datā: q̄
si oes declinauerāt ad auariciā: et pat̄z ex-
decurſiſ euangelij in plurib⁹ loc̄. Usq̄ Lu.

xvij. h̄ exp̄ſſe de auaricia p̄bariseoꝝ. Con-
tra hāc miseriā venit ch̄s ut illuminator. Greg. in q̄da Homel. H̄ū cōditor n̄ ap-
propinq̄ hierichō cē ad lumē redit. quia
dū diuinitas n̄tē carnis defectus suscepit:
humanū genus lūme q̄d amicarū recepit.
Ideo d̄ Iſa. ix. Populus q̄ ambulabat
in tenebris vīdit lūce maḡ: bitantib⁹ in
regōe ymbre morti lux ora est eis. Illu-
tar̄ ostendens v̄bo et exēplo tp̄alia esse cō-
tenenda et celestia apperēda. Lu. j. Ult̄ta
uit nos oris ex alto. Illūnare his q̄ i re/
nebris et in ymbre morti sedēt r̄c. Contra
hāc miseriā petis ecclēsia aduentū dñi p̄ illā
anticpho. O oris splēdoz et c. veni et illū/
ta sedēt in tenebris r̄c. **S**exta est mi-
seriā culpabilis offensionis. Per p̄t̄m em̄
offendit hō diuina mālestare et incurrīt et̄
imicitia. Ephe. ii. Eramus natura filii
ire. Cōtra hāc miseriā venit ch̄s ut medi-
ator et saluator et recōciliator. Heb. xii. No-
uī testamenti mediator est. Et. j. L̄m. q̄.
Uia dei et boīū mediaro: ho ch̄s Je-
sus q̄dedit semetip̄m in redemptiōem p̄
olos. Usq̄ ch̄o nato statim nūcākūt̄ an-
geli pacē. Lu. ii. dī. Glia in altissimis deo:
e in terra pax boīb⁹ bone voluntat̄. Con-
tra hāc miseriā petis ecclēsia aduentū dñi
ut saluet hōiēt̄ yniend̄ ip̄m cū deo suo et
recōciliando dī. O rex gentiū et desidera-
tus eay r̄c. q̄ facis vtracq̄ vnuū r̄c. veni salo-
ua hoīem quē de limo founasti. **S**ept̄i
ma est miseriā spūalis debilitatis. Per
p̄t̄m em̄ incurrīt hō infirmitate seu debili-
tatem q̄ndā ad hocū opus. Ps. Disere
re mei die qm̄ infirmiſum r̄c. Cōtra hāc
miseriā venit ch̄s ut fortificator et cōsolator:
et p̄p̄ui corp⁹ p̄ refectō et corroborā-
tione nra dedit in cibū aniaj̄. Jo. vi. Lat̄
ro mea vere est cib. Figura. iii. Reg. xix.
Heliæ ambulauit in fortitudine cibī illi-
us vīcq̄ ad mortē dei. Cōtra hāc miseriā
petis ecclēsia aduentū dñi ut nobiscū sit nos
reficiēdo et corroborādo tanq̄ viarietū n̄tē
p̄egrinatiois: nos p̄ducendo vīcq̄ ad mōs
tem eterne salutis: d. O emmanuel. i. nobiscū
deus: rex et legifer n̄tē r̄c: veni ad saluandū
nos dñe deus nōster. Nōster inquā: quia
nobis dat̄ in n̄tē p̄egrinationis socium:
in nostre redēptionis precium: et tu noꝝ

De venietis benignitate. Fo. VIII

stre refectionis edulium.

Tertia causa aduentus dñi

est nostre promotores virtutis. Per aduentum
tū em dñi promouet gen' būanū p̄cipue ad
triplex bonū vīcē.

Ad bonū honoris sublimioris.

Ad bonū p̄ficiōis pfectioris

Ad bonū salutē et glorie amplioris

Primo ad bonum honoris sublimioris.

Berū. in ser. Si modum venienti cogito;

exaltationē agnoscō hūane 2ditiōis. Hec

ille. Mirabilē q̄ppe in hoc exaltata est hu-

mana natura & psonalē vīta est sumē dei

majestati. Ideo dicit Leo papa ser. de nati-

vit. dñi. Agnosce o chīiane dignitatē tuā;

et diuīe p̄fors factū nature noli in veterē

pcti vītarē tua degeneri. Quersaceredōis

re. Secundo ad bonū p̄ficiōis pfectioris.

quod maxime declarabim⁹ in trib⁹ virtutib⁹

bus theologic⁹. Primo q̄ntū ad fidem q̄

matice certificat ex eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti

credit. Aug⁹. iij. de ciui. dī. Ut hō fidēi⁹

ambularet ad pītatei⁹ ipsa veritas & fili⁹

hoi⁹ assump⁹ p̄stieuit atq̄ fundavit fidēi⁹

Secundo q̄ntū ad spem q̄ p̄ hoc matice

roboraſ. Aug. viij. dī trini. Nihil tāneſes⁹

sariū fuit ad erigendā spem nrām q̄ ut de

monstrareſ nobis q̄ntū nos diligereſ de

Quid aut hūi⁹ re manifest⁹ indicium q̄

yt dei fil⁹ nature nrē dignatē est inīre cō-

soriū. Tertio q̄ntū ad charitatem q̄ matice

me p̄ hoc excitat. Aug. li. de cathezizādīs

rudib⁹. Que maior cauſa est aduentus dñi

ut ostenderer de dilectionē suā in no-

bis. Et postea subdit. Si amare p̄gebat

saltē redamare nō p̄geat. I. Ioā. viij.

In hō licos confitemunt filium dei non tñi ve-

appuit charitas dei q̄m filiu⁹ suū nūt̄ in

mundū yt viuam⁹ p̄ eū. In hāūt est cha-

ritas nō q̄si nos dilecerim⁹ deū. Et q̄m ipse re

Adam. Hebre. iiij. Qui enim sanctū⁹

hō dilexit nos. Tertio ad bonū salutē est

et glorie amplioris. Ex hoc em̄ plibus mo-

dis būtificat hō. s. in visione deitatis & hūa-

nitatē chīi. Nec dubium q̄ sit hō būtū-

do magna vīdere hūanitatē sit deitati cō-

lūncrā: et sic exp̄ri inextimabile illam diu-

ne charitatis dulcedinē qua de⁹ hominē

dilexit. Aug⁹. sug illud īgredieſ & egre-

dīt &c. Joan. x. Propterea deus fact⁹ est

He de p̄mo surgiſus p̄posito circa aduen-

tum domini in carne sc̄de veniendi cau-

ſalitate.

Sequit̄ de venienti benignitate.

Secundo est p̄siderāda venienti hēni-

gnitas. de q̄ Bern. ser. de ep̄f. Ap-

paruerat ei⁹ potentia in rex creatiōe. ap-

parebat ei⁹ sapientia in earu gubernatiōe.

benignitas aut ei⁹ marie apparuit in hūa-

nitaris assumptiōe. In q̄ em̄ magis com-

mendare poserat benignitatē sua q̄ susci-

piendo carnē meā. Quid tātoge declareret

ille. Mirabilē q̄ppe in hoc exaltata est hu-

mana natura & psonalē vīta est sumē dei

majestati. Ideo dicit Leo papa ser. de nati-

vit. dñi. Agnosce o chīiane dignitatē tuā;

et diuīe p̄fors factū nature noli in veterē

pcti vītarē tua degeneri. Quersaceredōis

re. Secundo ad bonū p̄ficiōis pfectioris.

quod maxime declarabim⁹ in trib⁹ virtutib⁹

bus theologic⁹. Primo q̄ntū ad fidem q̄

matice certificat ex eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti

credit. Aug⁹. iij. de ciui. dī. Ut hō fidēi⁹

ambularet ad pītatei⁹ ipsa veritas & fili⁹

hoi⁹ assump⁹ p̄stieuit atq̄ fundavit fidēi⁹

Secundo q̄ntū ad spem q̄ p̄ hoc matice

roboraſ. Aug. viij. dī trini. Nihil tāneſes⁹

sariū fuit ad erigendā spem nrām q̄ ut de

monstrareſ nobis q̄ntū nos diligereſ de

Quid aut hūi⁹ re manifest⁹ indicium q̄

yt dei fil⁹ nature nrē dignatē est inīre cō-

soriū. Tertio q̄ntū ad charitatem q̄ matice

me p̄ hoc excitat. Aug. li. de cathezizādīs

rudib⁹. Que maior cauſa est aduentus dñi

ut ostenderer de dilectionē suā in no-

bis. Et postea subdit. Si amare p̄gebat

saltē redamare nō p̄geat. I. Ioā. viij.

In hō licos confitemunt filium dei non tñi ve-

appuit charitas dei q̄m filiu⁹ suū nūt̄ in

mundū yt viuam⁹ p̄ eū. In hāūt est cha-

ritas nō q̄si nos dilecerim⁹ deū. Et q̄m ipse re

Adam. Hebre. iiij. Qui enim sanctū⁹

hō dilexit nos. Tertio ad bonū salutē est

et glorie amplioris. Ex hoc em̄ plibus mo-

dis būtificat hō. s. in visione deitatis & hūa-

nitatē chīi. Nec dubium q̄ sit hō būtū-

do magna vīdere hūanitatē sit deitati cō-

lūncrā: et sic exp̄ri inextimabile illam diu-

ne charitatis dulcedinē qua de⁹ hominē

dilexit. Aug⁹. sug illud īgredieſ & egre-

dīt &c. Joan. x. Propterea deus fact⁹ est

benignitas. Hēni⁹ de venienti benignitate.

Secundo est p̄siderāda venienti hēni-

gnitas. de q̄ Bern. ser. de ep̄f. Ap-

paruerat ei⁹ potentia in rex creatiōe. ap-

parebat ei⁹ sapientia in earu gubernatiōe.

benignitas aut ei⁹ marie apparuit in hūa-

nitaris assumptiōe. In q̄ em̄ magis com-

mendare poserat benignitatē sua q̄ susci-

piendo carnē meā. Quid tātoge declareret

ille. Mirabilē q̄ppe in hoc exaltata est hu-

mana natura & psonalē vīta est sumē dei

majestati. Ideo dicit Leo papa ser. de nati-

vit. dñi. Agnosce o chīiane dignitatē tuā;

et diuīe p̄fors factū nature noli in veterē

pcti vītarē tua degeneri. Quersaceredōis

re. Secundo ad bonū p̄ficiōis pfectioris.

quod maxime declarabim⁹ in trib⁹ virtutib⁹

bus theologic⁹. Primo q̄ntū ad fidem q̄

matice certificat ex eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti

credit. Aug⁹. iij. de ciui. dī. Ut hō fidēi⁹

ambularet ad pītatei⁹ ipsa veritas & fili⁹

hoi⁹ assump⁹ p̄stieuit atq̄ fundavit fidēi⁹

Secundo q̄ntū ad spem q̄ p̄ hoc matice

roboraſ. Aug. viij. dī trini. Nihil tāneſes⁹

sariū fuit ad erigendā spem nrām q̄ ut de

monstrareſ nobis q̄ntū nos diligereſ de

Quid aut hūi⁹ re manifest⁹ indicium q̄

yt dei fil⁹ nature nrē dignatē est inīre cō-

soriū. Tertio q̄ntū ad charitatem q̄ matice

me p̄ hoc excitat. Aug. li. de cathezizādīs

rudib⁹. Que maior cauſa est aduentus dñi

ut ostenderer de dilectionē suā in no-

bis. Et postea subdit. Si amare p̄gebat

saltē redamare nō p̄geat. I. Ioā. viij.

In hō licos confitemunt filium dei non tñi ve-

appuit charitas dei q̄m filiu⁹ suū nūt̄ in

mundū yt viuam⁹ p̄ eū. In hāūt est cha-

ritas nō q̄si nos dilecerim⁹ deū. Et q̄m ipse re

Adam. Hebre. iiij. Qui enim sanctū⁹

hō dilexit nos. Tertio ad bonū salutē est

et glorie amplioris. Ex hoc em̄ plibus mo-

dis būtificat hō. s. in visione deitatis & hūa-

nitatē chīi. Nec dubium q̄ sit hō būtū-

do magna vīdere hūanitatē sit deitati cō-

lūncrā: et sic exp̄ri inextimabile illam diu-

ne charitatis dulcedinē qua de⁹ hominē

dilexit. Aug⁹. sug illud īgredieſ & egre-

dīt &c. Joan. x. Propterea deus fact⁹ est

benignitas. Hēni⁹ de venienti benignitate.

Secundo est p̄siderāda venienti hēni-

gnitas. de q̄ Bern. ser. de ep̄f. Ap-

paruerat ei⁹ potentia in rex creatiōe. ap-

parebat ei⁹ sapientia in earu gubernatiōe.

benignitas aut ei⁹ marie apparuit in hūa-

nitaris assumptiōe. In q̄ em̄ magis com-

mendare poserat benignitatē sua q̄ susci-

piendo carnē meā. Quid tātoge declareret

ille. Mirabilē q̄ppe in hoc exaltata est hu-

mana natura & psonalē vīta est sumē dei

majestati. Ideo dicit Leo papa ser. de nati-

vit. dñi. Agnosce o chīiane dignitatē tuā;

et diuīe p̄fors factū nature noli in veterē

pcti vītarē tua degeneri. Quersaceredōis

re. Secundo ad bonū p̄ficiōis pfectioris.

quod maxime declarabim⁹ in trib⁹ virtutib⁹

bus theologic⁹. Primo q̄ntū ad fidem q̄

matice certificat ex eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti

credit. Aug⁹. iij. de ciui. dī. Ut hō fidēi⁹

ambularet ad pītatei⁹ ipsa veritas & fili⁹

hoi⁹ assump⁹ p̄stieuit atq̄ fundavit fidēi⁹

Secundo q̄ntū ad spem q̄ p̄ hoc matice

roboraſ. Aug. viij. dī trini. Nihil tāneſes⁹

sariū fuit ad erigendā spem nrām q̄ ut de

monstrareſ nobis q̄ntū nos diligereſ de

Quid aut hūi⁹ re manifest⁹ indicium q̄

yt dei fil⁹ nature nrē dignatē est inīre cō-

soriū. Tertio q̄ntū ad charitatem q̄ matice

me p̄ hoc excitat. Aug. li. de cathezizādīs

rudib⁹. Que maior cauſa est aduentus dñi

ut ostenderer de dilectionē suā in no-

bis. Et postea subdit. Si amare p̄gebat

saltē redamare nō p̄geat. I. Ioā. viij.

In hō licos confitemunt filium dei non tñi ve-

appuit charitas dei q̄m filiu⁹ suū nūt̄ in

mundū yt viuam⁹ p̄ eū. In hāūt est cha-

ritas nō q̄si nos dilecerim⁹ deū. Et q̄m ipse re

Adam. Hebre. iiij. Qui enim sanctū⁹

hō dilexit nos. Tertio ad bonū salutē est

et glorie amplioris. Ex hoc em̄ plibus mo-

dis būtificat hō. s. in visione deitatis & hūa-

nitatē chīi. Nec dubium q̄ sit hō būtū-

do magna vīdere hūanitatē sit deitati cō-

lūncrā: et sic exp̄ri inextimabile illam diu-

ne charitatis dulcedinē qua de⁹ hominē

dilexit. Aug⁹. sug illud īgredieſ & egre-

dīt &c. Joan. x. Propterea deus fact⁹ est

benignitas. Hēni⁹ de venienti benignitate.

Secundo est p̄siderāda venienti hēni-

gnitas. de q̄ Bern. ser. de ep̄f. Ap-

paruerat ei⁹ potentia in rex creatiōe. ap-

parebat ei⁹ sapientia in earu gubernatiōe.

benignitas aut ei⁹ marie apparuit in hūa-

nitaris assumptiōe. In q̄ em̄ magis com-

mendare poserat benignitatē sua q̄ susci-

piendo carnē meā. Quid tātoge declareret

ille. Mirabilē q̄ppe in hoc exaltata est hu-

mana natura & psonalē vīta est sumē dei

majestati. Ideo dicit Leo papa ser. de nati-

vit. dñi. Agnosce o chīiane dignitatē tuā;

et diuīe p̄fors factū nature noli in veterē

pcti vītarē tua degeneri. Quersaceredōis

re. Secundo ad bonū p̄ficiōis pfectioris.

quod maxime declarabim⁹ in trib⁹ virtutib⁹

bus theologic⁹. Primo q̄ntū ad fidem q̄

matice certificat ex eo q̄ hō ipsi deo loq̄nti

credit. Aug⁹. iij. de ciui. dī. Ut hō fidēi⁹

ambularet ad pītatei⁹